

Arkitekturen rækker nænsomt hånden frem mellem fjeld og brusende fosser

Pak bilen, og tag med på en fortryllende køretur fra Oslo til Trollstigen. Her er arkitektoniske udsigtspunkter og et landskabs-hotel med til at formidle den storslåede natur.

ANNE STRANGE STELZNER (TEKST OG FOTO)

Med store digitale bogstaver lyser skiltet os i møde ude i vejkanterne: »Trollstigen er lukket«. Hvad, midt i juni? Min mand og jeg har kørt i 6 timer gennem den ene smukke dal efter den anden for at nå frem til bjergpasset.

Uden for bilen stråler solen om kap med de stejle klippevægge, og vi holder ind og ringer til Knut Slinning, der driver Juvet landskabshotel på den anden side af fjeldet. Heldigvis kan han fortælle, at Trollstigen, der skal føre os fra Romsdalen og videre over til Valldalen, åbner om en halv time. Det er faktisk før-

ste dag i år, at man kan passere igennem de 11 hårnålesving, der skal bringe os op ad fjeldet mod rejsens første mål.

Trollstigen besøgscenter

Da vi har passeret de mange hårnålesving, som visse steder er hugget direkte ind i fjeldet, kommer vi frem til besøgscentret. En let kulde stikker mod mine bare ben, og nogle steder ligger sneen fortsat og spærrer den smalle gangbro, der i zigzaggende bevægelser fører mig frem mod den fortryllende udsigt.

Jeg hopper mellem små pytter af smeltevand og når frem til udsigtsplatfor-

FORTROLDET. Øverst på Trollstigen tilbyder det arkitektoniske udsigtspunkt nærkontakt med den overvældende norske natur.

mens klimaks, der elegant rager ud over dalen. Imens vinden tager fat i håret, nærmer jeg mig med små skridt kanten, hvor jeg gennem det brudsikre værn får oplevelsen af at stå midt i landskabet. Fortryllet, fortroldet, tæmmet. Det er den følelse, der skyder igennem min krop.

Dette er et magisk sted, og jeg forstår, hvorfor den skulle navngives Trollstigen, da man i 1936 med ingeniørkunstens hjælp anlagde vejen. Siden har arkitekterne med opførelsen af det moderne besøgscenter og udsigtsplatformen tæmmet og iscenesat det troldede. ►